

رابطه بازرداری هیجانی و ترس از ارزیابی اجتماعی با خودکارآمدی در زنان و مردان

مژگان لطفی*^۱، یوسف اعظمی^۲، شیوا دانایی^۳، مهدی امینی^۴

۱. گروه بهداشت روان، دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان (انستیتو روان پزشکی تهران)، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.
۲. دکترای تخصصی روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.
۳. کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، تهران، ایران.
۴. گروه اعتیاد، دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان (انستیتو روان پزشکی تهران)، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۱۸

زمینه خودکارآمدی یکی از منابع فردی است که نقش مهمی در ارزیابی اجتماعی و منابع مقابله ایفا می‌کند. بنابراین پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه بازرداری هیجانی و ترس ناشی از ارزیابی اجتماعی با خودکارآمدی در زنان و مردان انجام شد.

روش کار روش پژوهش توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری را تمام زنان و مردان منطقه ۶ شهر تهران در سال ۱۳۹۶ تشکیل دادند. حجم نمونه در این پژوهش شامل ۲۰۰ نفر (۱۰۰ زن و ۱۰۰ مرد) بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. برای جمع‌آوری داده‌ها، از پرسش‌نامه مهار هیجانی راجر و نشور، فرم کوتاه پرسش‌نامه ترس از ارزیابی منفی (FNES-B) و پرسش‌نامه خودکارآمدی عمومی (GSE-17) استفاده شد. داده‌ها از طریق ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تی مستقل و با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها نتایج نشان داد که بین بازرداری هیجانی و خودکارآمدی در مردان، زنان و به صورت کلی رابطه معناداری وجود ندارد. همچنین مشخص شد که بین متغیر ترس از ارزیابی منفی دیگران و خودکارآمدی در مردان (-۰/۵۴)، زنان (-۰/۴۳) و به صورت کل (-۰/۴۹) رابطه منفی و معناداری وجود دارد. نتایج آزمون تی بیانگر نبود تفاوت معنادار بین دو جنس در متغیرهای بازرداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران و تفاوت در خودکارآمدی در زنان و مردان است.

نتیجه‌گیری براساس نتایج می‌توان گفت یکی از متغیرهای تأثیرگذار بر خودکارآمدی ترس از ارزیابی منفی دیگران است و همچنین میزان خودکارآمدی با توجه به جنسیت متفاوت است و میزان آن در مردان به دلیل عوامل تربیتی و فرهنگی بیشتر از زنان است.

کلیدواژه‌ها:

بازرداری هیجانی، ترس از ارزیابی اجتماعی، خودکارآمدی، زنان، مردان.

۱. مقدمه

اجتماعی است [۱]. خودکارآمدی روابط حمایتی را در زمینه‌های مثبت اجتماعی تقویت می‌کند و افرادی که روابط اجتماعی کارآمد خود را مثبت و بیشتر ارزیابی می‌کنند، کمتر احساس ناتوانی می‌کنند [۲]. بندورا خودکارآمدی را یکی از منابع فردی می‌داند که نقش مهمی در ارزیابی و منابع مقابله ایفا می‌کند.

در تعامل بین شخص و محیط یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های تأثیرگذار، خودکارآمدی است. خودکارآمدی به معنای ادراک فرد از توانمندی خود در رسیدن به معیارهای اجتماعی و ارتباطات

* نویسنده مسئول: مژگان لطفی

نشانی: تهران، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، خیابان شهید منصوری پلاک ۱، دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان (انستیتو روان پزشکی تهران)، گروه بهداشت روان

دورنگار:

تلفن: ۰۹۱۵۳۰۶۳۳۴۵

رایانه: lotfi.mo@iums.ac.ir

شناسه ORCID: 0000-0001-7540-0605

شناسه ORCID نویسنده اول: 0000-0001-7540-0605

مجله علمی - پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، دوره ۲۶، شماره ۳، مرداد و شهریور ۱۳۹۸، ص ۳۵۵-۳۶۳

آدرس سایت: <http://jsums.medsab.ac.ir> رایانامه: journal@medsab.ac.ir

شاپای چاپی: ۱۶۰۶-۷۴۸۷

می‌گذارد و به افزایش منفی‌گرایی هیجانی منجر می‌انجامد [۱۷].

افراد توانمند از نظر هیجانی در مقایسه با افرادی که توانایی ابراز مناسب هیجان‌های خود را ندارند، و به عبارتی دچار بازداری هیجانی هستند، در سازگاری با تجربه‌های منفی از موفقیت بیشتری برخوردارند و سازگاری مناسب‌تری را در ارتباط با محیط و دیگران نشان می‌دهند [۱۸]. بازداری هیجانی به‌طور کلی پیامدهایی دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به شکایت‌ها، مهم پنداشتن جزئیات بی‌اهمیت اتفاق‌هایی که معمولاً باعث بروز هیجان نمی‌شوند، گرایش به رفتارهای تکانشی، ناراحتی، اجتناب از روابط اجتماعی، ضعف در مراقبت از خود و خودکارآمدی پایین اشاره کرد [۱۵-۱۹]. از لحاظ تفاوت‌های جنسی در بازداری، برخی مطالعات حاکی از آن است که مردان در مقایسه با زنان در موقعیت‌های هیجانی ناخوشایند گرایش به بازداری بیشتری دارند [۲۰]؛ هرچند برخی مطالعات هم با بررسی ساختارهای مغزی دو جنس در طی تکالیف بازداری به این نتیجه رسیده‌اند که هیچ تفاوتی بین دو جنس در تکالیف بازداری وجود ندارد [۲۱].

مطالعات نشان داده‌اند که بازداری هیجانی از عوامل تأثیرگذار بر کارآمدی شخصی است و افرادی که سبک ابراز هیجان آن‌ها از نوع کنترل هیجانی و بازداری است، در روابط و تعاملات اجتماعی احساس تنهایی و ترس می‌کنند و به دلیل خودکارآمدی پایین ناشی از این احساس، دچار انزوای اجتماعی و ترس از ارزیابی اجتماعی می‌شوند [۲۲-۲۳]. براساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-5)، افرادی که در موقعیت‌های اجتماعی دچار ترس یا اضطراب می‌شوند، از این مسئله می‌ترسند که در موقعیت‌های اجتماعی به‌گونه‌ای رفتار کنند که موجب شرمندگی‌شان شود یا ارزیابی منفی دیگران را به‌دنبال داشته باشد و به همین دلیل از این موقعیت‌ها می‌پرهیزند و سعی می‌کنند تا در تعاملات و ارتباط با دیگران از ابراز آشکار هیجان‌ات منفی دوری کنند تا حداقل ارتباط و پیوند خود را با دیگران حفظ نمایند [۲۴-۲۵]. همچنین تلاش سرسختانه فرد جهت اجتناب از موقعیت، توجه او را به نشانه‌های تقویت‌کننده موجود در محیط کاهش می‌دهد و به این دلیل این افراد قادر نیستند هیجان‌ات مثبت و پاداش‌دهنده موجود در تعاملات اجتماعی را تجربه کنند و خود را در تعاملات، نامطلوب و بی‌کفایت تصور می‌کنند [۲۶]. بنابراین ترس از ارزیابی دیگران هم یکی دیگر از متغیرهای تأثیرگذار بر

درواقع از نظر بندورا، خودکارآمدی به توانایی ادراک‌شده برای انجام عمل دلخواه اشاره دارد. بندورا (۱۹۸۲) خودکارآمدی را باور فرد به انجام دادن عمل مطلوب در کنار آمدن با موقعیت می‌داند. وی چهار منبع را در تحول این مفهوم مطرح کرده که شامل تجارب تسلط بر امور، تجارب مشاهده‌ای، قانع‌سازی کلامی و وضعیت فیزیولوژیک است [۳]. خودکارآمدی به افراد کمک می‌کند تا مهارت‌های تکانشگری اجتماعی، عملکرد مطلوب در روابط اجتماعی عمومی، مشارکت در گروه‌ها یا فعالیت‌ها، نگرش دوستانه و همیاری با افراد را نشان دهند و در روابط اجتماعی موفقیت‌آمیز عمل کنند [۴]. نتایج برخی مطالعات حاکی از آن است که انتظارات کارآمدی شخصی ممکن است به‌طور متفاوت در مردان و زنان رشد یافته باشد؛ چراکه در سایه جامعه‌پذیری، نقش‌های جنسیتی متفاوت می‌شود و دسترسی متفاوتی را نیز به منابع اطلاعاتی خودکارآمدی فراهم می‌کند. همچنین آن‌ها دریافتند تفاوت‌های جنسیتی ممکن است درباره افرادی مصداق داشته باشد که دسترسی کمتری به منابع خودکارآمدی دارند [۵-۶]. مطالعات نشان می‌دهد که خودکارآمدی با عزت‌نفس بالا [۷]، اعتماد اجتماعی [۸]، مهارت‌های حل مسئله [۹] و جرئت‌ورزی [۳] همراه است. علاوه بر این، پژوهش‌های دیگر به رابطه خودکارآمدی بالا با سطوح پایین اضطراب اجتماعی [۱۰-۱۱] و هیجان‌خواهی [۱۲] اشاره کرده‌اند.

یکی از متغیرهای تأثیرگذار بر خودکارآمدی افراد، بازداری هیجانی^۱ است [۱۳]. از دیدگاه رویکرد پردازش اطلاعات، بازداری هیجانی جزو مؤلفه‌های اصلی پردازش هیجانی است که بر فرایندهای روانی فرد تأثیر می‌گذارد. معمولاً برای سبک بازداری یا کنترل هیجانی چهار ساختار مستقل به‌شکل‌های بازداری هیجانی (یا تمایل به بازداری و سرکوب هیجان تجربه شده)، نشخوار^۲ (یا تکرار ذهنی رویدادهای هیجانی ناراحت‌کننده)، کنترل پرخاشگری^۳ و کنترل خوش‌خیم^۴ (کنترل تکانه‌های آشفته‌کننده در طی انجام کار) بیان می‌شود [۱۴-۱۵]. راجر و همکار [۱۴] بازداری هیجانی را تمایل به بازداری و سرکوب هیجان تجربه‌شده تعریف می‌کنند. نتایج برخی پژوهش‌ها بیانگر آن است که بازداری هیجانی با افکار وسواسی و نشخوارهای فکری که شامل خودارزیابی منفی و اسنادهای درونی در موقعیت شکست هستند، ارتباط دارد [۱۶] و چنانچه این بازداری هیجانی مزمن و انعطاف‌ناپذیر باشد، بر میزان ارزیابی‌های شناختی فرد و کارآمدی شخصی تأثیر منفی

3. Aggression control
4. Benign control

1. Emotional inhibition
2. Rumination

سال ۱۳۹۶ بود. از این افراد نمونه‌ای به حجم ۲۰۰ نفر (۱۰۰ نفر زن و ۱۰۰ مرد) به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. مبنای انتخاب این تعداد به‌عنوان حجم نمونه در پژوهش حاضر این بود که با توجه به اینکه در این پژوهش، ۳ متغیر مهار هیجانی، ترس از ارزیابی منفی و خودکارآمدی در ۲ جنس مقایسه شد و مجموع متغیرها و خرده‌مقیاس‌ها در متغیرهای مورد مطالعه ۸ مورد بود و طبق سنت مطالعات توصیفی - هم بستگی برای هر متغیر نمونه‌ای بین ۵ تا ۱۰ نفر نیاز است، لذا حجم نمونه اولیه در هر گروه حدود ۴۰ تا ۸۰ نفر تخمین زده شد. به‌منظور افزایش توان آزمون‌های آماری برای هر گروه، ۱۰۰ نفر نمونه انتخاب شدند. ملاک‌های تعیین افراد به این شرح بود: سن بالای ۱۸ سال، تمایل به شرکت داوطلبانه در پژوهش، داشتن تحصیلات حداقل سیکل و بالاتر، عدم ابتلا به اختلالات شدید روان‌شناختی همچون اسکیزوفرنیا و افسردگی شدید و نداشتن سابقه ضربه مغزی طبق گزارش فرد. نمونه مورد مطالعه از افراد حاضر در فرهنگ‌سراها و پارک‌های این منطقه انتخاب شد. ابزار گردآوری داده‌ها عبارت بود از ۳ پرسش‌نامه مهار هیجانی راجر و نشور، فرم کوتاه پرسش‌نامه ترس از ارزیابی منفی و پرسش‌نامه خودکارآمدی عمومی.

۲.۱. پرسش‌نامه استاندارد مهار هیجانی راجر و نشور^۲

راجر و نشور این پرسش‌نامه را در سال ۱۹۸۷ برای ارزیابی مهار و بازاری هیجانی تدوین کردند و در سال ۱۹۹۸ از سوی راجر و نجاریان مورد تجدیدنظر قرار گرفت که در پژوهش حاضر از این فرم استفاده شد. پرسش‌نامه مذکور دارای ۴ زیرمقیاس (بازداری هیجان، مهار پرخاشگری، نشخوارگری یا مرور ذهنی و مهار خوش‌خیم) و ۵۶ ماده است و هر زیرمقیاس ۱۴ ماده دارد. گزینه‌های پاسخ موارد «درست» و «غلط» است که به گزینه درست آن نمرة ۲ و به گزینه غلط آن نمرة ۱ تعلق می‌گیرد. در پژوهش یعقوبی [۳۰] جهت سنجش اعتبار ابزار اندازه‌گیری از شواهد اعتبار مرتبط با محتوا یا اعتبار صوری استفاده شد؛ ضمن اینکه برای تعیین پایایی محاسبه ضریب آلفای کرونباخ به کار رفت که مقدار آن برای کل مقیاس و زیرمقیاس‌های بازداری هیجانی، مهار پرخاشگری، نشخوارگری و مهار خوش‌خیم به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۷۰، ۰/۷۶، ۰/۷۷ و ۰/۵۸ به دست آمد که نشان می‌دهد مقیاس مذکور دارای همسانی درونی زیاد و معنادار است.

خودکارآمدی افراد است. ترس از ارزیابی دیگران^۱ تمرکز داشتن بر خود و بازنمایی ترس از شرمندگی خود در حضور دیگران تعریف شده است [۲۷-۲۸]. همان‌طور که اشاره شد، افرادی که دچار ترس از ارزیابی دیگران هستند و در تعاملات اجتماعی نشانه‌های خنثی را سوء تعبیر می‌کنند و به همین دلیل از تعامل با دیگران اجتناب می‌کنند، به‌مرور دچار احساس خودکم‌بینی و خودکارآمدی پایین می‌شوند. نتایج مطالعه پانادرو و همکاران [۲۹] نشان داد که خودارزیابی و خودنظارتی یکی از عوامل تأثیرگذار بر خودکارآمدی است که از لحاظ جنسیتی این تفاوت بیشتر در دختران وجود دارد. چان [۱۳] در بررسی نقش جنسیت در اضطراب اجتماعی به این نتیجه دست یافت که زنان به‌علت سوگیری توجه و بازداری رفتاری و هیجانی بالا، بیشتر از مردان به اختلال اضطراب اجتماعی مبتلا می‌شوند.

براساس آنچه گفته شد، به‌نظر می‌رسد عوامل مختلفی بر خودکارآمدی افراد تأثیرگذار است که در پژوهش‌های پیشین برخی از این عوامل بررسی شدند؛ اما عوامل تعیین‌کننده دیگری هم وجود دارد که چندان به آن توجه نشده است که در این میان می‌توان بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی اجتماعی را نام برد. از سوی دیگر با توجه به اینکه فرهنگ هر کشور یکی از عوامل اثرگذار بر ویژگی‌های شخصیتی و روان‌شناختی افراد محسوب می‌شود، از این لحاظ تفاوت‌هایی را بین دو جنس ایجاد می‌کند. همچنین برخی انتظارات از زنان گاهی مانند مانعی برای ابراز وجود آن‌ها عمل می‌کنند؛ لذا انتظارات و موانعی که ابراز هیجانات و برون‌ریزی آن‌ها را برای زنان صدارزش می‌شمارد، برای ایشان چندان وجهه خوبی را به‌ارمغان نمی‌آورد. همین‌طور نقش پررنگ فشار اجتماعی برای هم‌رنگ بودن با نرّم‌ها و استانداردهای موجود اجتماعی و عرفی و همچنین گاهی انتظار بیشتر از زنان برای هماهنگ شدن با این استانداردها، در مقایسه با مردان، باعث می‌شود زنان حساسیت بیشتری به ارزیابی اجتماعی از خود نشان دهند. بنابراین در این پژوهش سعی شده است تأثیر این فشارها و موانع در زنان، در مقایسه با مردان، بررسی شود. بر همین اساس، پژوهش حاضر با هدف واکاوی ارتباط بین بازداری هیجانی و اضطراب ناشی از ارزیابی اجتماعی با خودکارآمدی و مقایسه آن در بین زنان و مردان انجام شد.

۲. مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر از نوع مطالعات توصیفی - هم‌بستگی بود. جامعه آماری متشکل از تمام زنان و مردان منطقه ۶ شهر تهران در

۲.۲. فرم کوتاه پرسش‌نامه ترس از ارزیابی منفی^۱

۲۳ ماده است که ۱۷ ماده مربوط به خودکارآمدی عمومی و ۶ ماده مربوط به تجارب خودکارآمدی در موقعیت‌های اجتماعی است. در پژوهش حاضر، از مقیاس هفده ماده‌ای استفاده شد. سؤالات این پرسش‌نامه براساس طیف لیکرت پنج‌گزینه‌ای نمره‌گذاری شد. بین نمرات مقیاس خودکارآمدی و مقیاس کنترل درونی - بیرونی راتر هم بستگی منفی متوسطی وجود دارد. همچنین بین مقیاس اجتماعی مارلو - کراون و مقیاس خودکارآمدی هم‌بستگی مثبتی پیدا شد و نیز بین نمرات مقیاس‌های بیگانگی از خود و مقیاس شایستگی فردی با نمرات خودکارآمدی هم‌بستگی به‌دست آمد [۳۲]. این آزمون را برای [۳۳] در سال ۱۳۷۶ هنجاریابی کرد.

۲.۴. تجزیه و تحلیل داده‌ها

برای تحلیل داده‌های پژوهش از آزمون ضریب هم‌بستگی پیرسون و از آزمون تی مستقل برای بررسی تفاوت متغیرها بین مردان و زنان استفاده شد. همچنین برای تحلیل داده‌ها، نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۰ به کار گرفته شد.

۳. یافته

در جدول ۱، یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش شامل بازداری هیجانی، ترس از ارزیابی منفی و خودکارآمدی به صورت کلی و به تفکیک دو جنس زنان و مردان ارائه شد. براساس نتایج جدول ۱، بین میانگین دو گروه در ۳ متغیر بازداری هیجانی، ترس از ارزیابی دیگران و خودکارآمدی تفاوت وجود دارد؛ به طوری که میانگین بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران در زنان بیشتر از مردان و میزان خودکارآمدی در مردان بیشتر از زنان است. برپایه نتایج، میزان چولگی مشاهده شده در جدول نشان‌دهنده تقارن توزیع نمرات است؛ به عبارتی از آنجا که میزان چولگی در فاصله ۲ تا ۲- قرار دارد، نشان‌دهنده تقارن بودن توزیع نمرات است. همچنین میزان کشیدگی مشاهده شده برای تمام متغیرها هم در فاصله نرمال (۲، ۲-) قرار دارد که حاکی از آن است که توزیع متغیر از کشیدگی نرمال برخوردار است.

نسخه کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی را لری در سال ۱۹۸۳ ساخت. این پرسش‌نامه دارای ۱۲ پرسش است که میزان اضطراب تجربه‌شده افراد یا ارزیابی منفی آنان را اندازه‌گیری می‌کند. این ابزار نشان می‌دهد که تا چه اندازه افراد در رویارویی با ارزیابی منفی دیگران احساس نگرانی می‌کنند. افرادی که در این مقیاس نمره بالایی به‌دست می‌آورند، همواره به شیوه‌ای رفتار می‌کنند که از روبه‌رو شدن با ارزیابی منفی دیگران برکنار بمانند. برای نمونه افراد با نمره بالا در این مقیاس، در مقایسه با افراد دارای نمره پایین، اگر بر این باور باشند که تلاش آن‌ها در انجام تکالیف خسته‌کننده و تکراری با تأیید دیگران همراه می‌شود، در انجام آن تکالیف کوشش بیشتری خواهند کرد. افراد با نمره بالا در این مقیاس، درحالی که نسبت به تجربه ارزیابی‌های منفی احساس نگرانی شدید می‌کنند، همواره می‌کوشند از اطلاعات تهدیدکننده ناشی از مقایسه اجتماعی بپرهیزند [۳۱]. در پژوهش گراوند و همکاران [۳۱] نتایج تحلیل عامل اکتشافی با استفاده از چرخش اوبلیمین نشان داد که نسخه کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی از دو عامل تشکیل شده است. هم‌بستگی معنادار بین نمره کلی و زیرمقیاس‌های ترس از ارزیابی منفی با زیرمقیاس‌ها و نمره کلی پرسش‌نامه دشواری‌های بین‌فردی و مقیاس اضطراب اجتماعی نوجوانان، روایی هم‌گرای BFNE را تأیید کرد. ضرایب آلفای کرونباخ و ضرایب بازآزمایی با فاصله (۲ هفته) برای نمره کلی و زیرمقیاس‌های BFNE نشان داد که این مقیاس پایایی قابل قبولی دارد [۳۱]. در پژوهش حاضر، ضرایب آلفای کرونباخ برای نمره کلی، BFNE و زیرمقیاس‌های سؤال‌های نمره‌گذاری شده مثبت و سؤال‌های نمره‌گذاری شده منفی به ترتیب برابر با ۰/۸۰، ۰/۸۲ و ۰/۸۱ و ضرایب بازآزمایی با فاصله (۲ هفته) برای نمره کلی، BFNE و زیرمقیاس‌ها بین ۰/۷۷ - ۰/۷۹ به‌دست آمد.

۲.۳. پرسش‌نامه خودکارآمدی عمومی^۲

این مقیاس را شرر، مادوکس، مرکاندانت، پرنیتیک - دون، جاکوبز و راجرز [۳۲] برای تعیین سطوح مختلف خودکارآمدی عمومی افراد ساخته‌اند. این پرسش‌نامه دارای

3. Sherer, Maddux, Mercandante, Prentice-Dunn, Jacobs, Rogers

1. Brief Fear of Negative Evaluation Scale
2. General Self-Efficacy Scale-17

جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش به تفکیک دو جنس

متغیر	گروه	میانگین (انحراف معیار)	کشیدهی	چولگی ^۱	کمترین	بیشترین
بازداری هیجانی	مردان	۸۳/۱۹ (۵/۹۷)	-۰/۶۹۰	۰/۲۲۱	۷۲	۹۶
	زنان	۸۳/۷۶ (۵/۵۶)	-۰/۱۵۶	-۰/۰۲۵	۷۲	۹۸
	کل	۸۳/۴۸ (۵/۷۶)	-۰/۴۸۶	۰/۰۹۹	۷۲	۹۸
ترس از ارزیابی منفی	مردان	۳۴/۰۷ (۴/۹۴)	۱/۰۵۷	۰/۲۸۱	۲۴	۴۶
	زنان	۳۵/۲۸ (۴/۹۹)	-۱/۰۱۱	-۰/۱۲۲	۲۵	۴۴
	کل	۳۴/۶۸ (۴/۹۹)	۰/۳۵۳	۰/۰۷۸	۲۴	۴۶
خودکارآمدی	مردان	۶۳/۷۹ (۱۰/۰۴)	-۰/۲۳۴	-۰/۱۰۵	۳۷	۸۵
	زنان	۵۹/۳۱ (۱۱/۵۴)	-۰/۲۵۹	-۰/۱۳۹	۲۴	۸۰
	کل	۶۱/۵۵ (۱۱/۰۲)	-۰/۱۹۵	-۰/۱۹۹	۲۴	۸۵

در جدول ۲، هم‌بستگی خطی بین متغیرهای بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران با خودکارآمدی در مردان و زنان و به صورت کلی آمده است.

جدول ۲. ضریب هم‌بستگی خطی بین متغیرهای بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران با خودکارآمدی

متغیرها	گروه	هم‌بستگی	p-value
بازداری هیجانی - خودکارآمدی	مردان	-۰/۰۹	۰/۳۷
	زنان	-۰/۱۳	۰/۲۱
	کل	-۰/۱۱	۰/۰۹۹
ترس از ارزیابی منفی دیگران - خودکارآمدی	مردان	-۰/۵۴۴	۰/۰۰۱
	زنان	-۰/۴۳۱	۰/۰۰۱
	کل	-۰/۴۹۳	۰/۰۰۱

بر اساس نتایج جدول ۲، هم‌بستگی خطی بازداری هیجانی و خودکارآمدی در مردان، زنان و به صورت کلی بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است؛ بنابراین بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود ندارد. نتایج همچنین نشان می‌دهد بین دو متغیر ترس از ارزیابی منفی دیگران و خودکارآمدی در مردان (-۰/۵۴)، زنان (-۰/۴۳) و به صورت کلی (-۰/۴۹) رابطه منفی و معناداری وجود دارد؛ چنان‌که می‌توان گفت افراد دارای ترس زیاد از ارزیابی منفی عموماً دارای خودکارآمدی پایین‌تری هستند؛ هرچند این هم‌بستگی معکوس در مردان قوی‌تر از زنان است. به منظور بررسی تفاوت بین دو جنس در متغیرهای مورد

بررسی، آزمون تی دونمونه‌ای مستقل بین نمره کسب‌شده افراد در دو گروه مردان و زنان انجام شد که نتایج در جدول ۳ آمده است. برای بررسی مفروضه یکسانی واریانس‌ها، از آزمون کلموگروف - اسمیرنوف استفاده شد که عدم معناداری نتایج آزمون کلموگروف - اسمیرنوف حاکی از برقراری این مفروضه و استفاده از آزمون تی دونمونه‌ای مستقل است؛ به طوری که سطح معناداری آماره کلموگروف - اسمیرنوف برای متغیر بازداری هیجانی $P = ۰/۳۳۴$ ، ترس از ارزیابی منفی $P = ۰/۹۸۲$ و متغیر خودکارآمدی $P = ۰/۱۳۹$ است.

جدول ۳. نتایج آزمون تی مستقل برای بررسی تفاوت متغیرها در دو گروه مردان و زنان

متغیر	تفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد تفاوت	درجه آزادی	t	p-value
بازداری هیجانی	-۰/۵۷۷	۰/۸۰۸	۱۹۸	-۰/۷۱۳	۰/۴۸۶
ترس از ارزیابی دیگران	-۰/۹۶۱	۰/۷۵۹	۱۹۸	-۱/۷۲	۰/۰۸۶
خودکارآمدی	۴/۵۹۰	۱/۵۰۸	۱۹۸	۳/۰۴	۰/۰۰۳

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که سطح معناداری آماره تی برای متغیرهای بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که سطح معناداری آماره تی

پهنه زندگی شخصی به عنوان انباشت موفقیت‌ها و شکست‌ها در تکالیف متفاوت حضور می‌یابد و همچنین می‌دانیم که ترس از ارزیابی منفی نوعی ترس از ارزیابی اجتماعی تلقی می‌شود که شامل باورها و رفتارهایی از قبیل این است که فرد در ادراک از ارزیابی دیگران، دچار اضطراب می‌گردد و از این موقعیت‌ها اجتناب می‌نماید و فرض اصلی افراد مبتلا هم این است که دیگران اصولاً انتقادکننده‌اند و آن‌ها را منفی ارزیابی می‌کنند. از سوی دیگر انباشت تجربه‌های مثبت باعث ساخت تصویری کارآمد از خود در فرد می‌شود که این تصور مثبت هم با توجه به حساسیت فرد نسبت به ارزیابی‌های دیگران، موجب کاهش ترس از ارزیابی‌های اجتماعی خواهد شد. لذا افزایش ترس از ارزیابی منفی باعث فرایندهای متمرکز به خود و برانگیختگی فیزیولوژیک ناشی از آن می‌شود که به تداخل با عملکرد اجتماعی رضایت‌بخش منجر خواهد شد. بنابراین قابل پیش‌بینی بود - همان‌طور که پژوهش‌های قبلی هم نشان دادند - بین ترس از ارزیابی منفی و خودکارآمدی رابطه منفی دوسویه‌ای برقرار باشد.

نتایج برخی پژوهش‌ها نشان داده است با افزایش خودکارآمدی، میزان ترس از ارزیابی منفی کاسته می‌شود [۳۸] و کسانی که در روابط و تعاملات اجتماعی احساس تنهایی و ترس می‌کنند، به دلیل خودکارآمدی پایین ناشی از این احساس، دچار انزوای اجتماعی و ترس از ارزیابی اجتماعی می‌شوند [۲۲-۲۳]. هنگامی که فرد با یک موقعیت هیجانی روبه‌رو می‌شود، احساس خوب و خوش‌بینی به تنهایی برای کنترل هیجان‌های وی کافی نیست و فرد نیاز دارد در این لحظات بهترین کارکرد شناختی را نیز داشته باشد و احساس خودکارآمدی بالا می‌تواند بر تنظیم و کنترل هیجان وی تأثیر بگذارد [۶] و در نتیجه بتواند با احساس کارآمدی شخصی بالا، از واکنش‌های دیگران ارزیابی‌های مثبتی داشته باشد.

یافته دیگر پژوهش نشان داد که بین متغیرهای بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران در دو جنس تفاوت معناداری وجود ندارد. اما بین میزان خودکارآمدی در زنان و مردان تفاوت معناداری مشاهده شد: نتایج نشان می‌دهد میزان خودکارآمدی در مردان بیش از زنان است. این یافته با یافته‌های پیشین همسو است [۵-۶] و با یافته‌های راموس - لویو و همکاران [۲۰]، پانادرو و همکاران [۲۹]، لی و همکاران [۴۰] و لیو و همکاران [۲۱] مغایرت دارد.

برخی مطالعات با بررسی ساختارهای مغزی دو جنس نشان می‌دهند که از لحاظ بازداری هیجانی تفاوتی بین زنان و مردان وجود ندارد [۲۱]. براساس نتایج بعضی تحقیقات، خودکارآمدی

بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است؛ بنابراین بین این دو متغیر در دو جنس تفاوت معناداری وجود ندارد. اما میزان تی برای متغیر خودکارآمدی کوچک‌تر از ۰/۰۵ است؛ پس می‌توان گفت بین خودکارآمدی در زنان و مردان تفاوت معناداری وجود دارد و براساس نتایج، میزان خودکارآمدی در مردان بیش از زنان است.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه میزان بازداری هیجانی و ترس از ارزیابی دیگران با خودکارآمدی در زنان و مردان انجام شد. یافته اول پژوهش نشان داد که بین بازداری هیجانی و خودکارآمدی در زنان و مردان رابطه معناداری وجود ندارد؛ اما بین ترس از ارزیابی منفی دیگران و خودکارآمدی در زنان و مردان رابطه معناداری هست. به عبارتی هرچه فرد ترس از ارزیابی بیشتری در موقعیت‌های اجتماعی را از سوی دیگران تجربه کند، میزان خودکارآمدی او پایین‌تر است. این یافته با یافته‌های پیشین همسو است [۳، ۷-۸، ۱۰-۱۱، ۲۲-۲۳، ۳۴-۳۸].

در تبیین نتایج می‌توان گفت در پژوهش‌های قبلی به بررسی ارتباط بازداری هیجانی با خودکارآمدی پرداخته نشده است؛ اما نتایج در ارتباط با هیجان و خودکارآمدی حاکی از ارتباط منفی بین این متغیرهاست. مطالعه مرشد بهبهانی و همکار [۱۲] حاکی از آن است که خودکارآمدی بالا با سطوح پایین هیجان‌خواهی در ارتباط است. با توجه به اینکه در پژوهش حاضر بازداری و مهار هیجانی واکاوی شده، ماهیت این متغیر با متغیرهای مورد بررسی در پژوهش‌های پیشین متفاوت است. همچنین به صورت کلی اگر هیجان‌ها را مثبت و منفی بدانیم، احتمالاً درصدی از مهار هیجانی برای تمرکز بیشتر مفید هم باشد و لزوماً مهار هیجانی بالا باعث کاهش خودکارآمدی نشود. نقش بازداری هیجانی به تأخیر انداختن فعال‌سازی فیزیولوژیکی است که موجب بهبود تنش عضلانی تأخیری به دنبال استرس می‌شود که در مطالعات مستقل نشان داده شده است. با این حال، اگر به صورت مزمّن و نظام‌دار به کار رود، می‌تواند به خلق‌های منفی مزمّن مانند افسردگی منجر شود و عملکرد شناختی را کاهش دهد [۱۶-۳۹].

درباره رابطه منفی بین ترس از ارزیابی دیگران و خودکارآمدی می‌توان گفت هرگونه اضطراب و تنش که باعث ضعف تمرکز بر افکار و اعمال شود، باعث کاهش خودکارآمدی هم خواهد شد. از سوی دیگر می‌توان اذعان کرد که نیرومندترین پیش‌بین خودکارآمدی عمومی انبوهش یا گردآمدگی تجربه‌های گذشته است و خودکارآمدی عمومی در

باشند. به علاوه زنان به احتمال زیاد خودشان را از طریق داشتن روابط با دیگران تعریف می‌کنند؛ درحالی که مردان خودشان را جدا و مستقل از دیگران می‌شناسانند [۲۸]. بنابراین تفاوت‌های جنسی در این زمینه تا حدودی وابسته به فرهنگ است. اما درباره متغیر خودکارآمدی به دلیل آنکه این متغیر یک متغیر شخصیتی محسوب می‌شود، تحت تأثیر عوامل مختلف زیستی، تربیتی و محیط خانوادگی و فرهنگی قرار می‌گیرد و از آنجا که در بیشتر جوامع، از همان ابتدای تولد به فعالیت‌های مردان ارزش بیشتری داده می‌شود، لذا به نظر می‌رسد میزان خودکارآمدی آن‌ها در مقایسه با زنان بیشتر باشد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به استفاده از ابزارهای ارزیابی متغیرها اشاره کرد که می‌تواند بر پاسخ‌های آزمودنی‌ها تأثیرگذار باشد. یکی دیگر از محدودیت‌ها روش نمونه‌گیری در دسترس است که به عنوان یک روش نمونه‌گیری غیراحتمالی و غیرتصادفی، تعمیم نتایج را با مشکل مواجه می‌کند. به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی جهت تعمیم‌پذیری بهتر نتایج استفاده کنند. همچنین کاربرد ابزارهای مکمل دیگری در کنار پرسش‌نامه برای ارزیابی متغیرهای پژوهش، همانند مشاهده رفتاری و مصاحبه و روش‌های نوروسایکولوژیکی، می‌تواند نتایج قابل اطمینان‌تری به دست دهد.

به طور کلی یافته‌های پژوهش نشان داد که هرچه فرد ترس از ارزیابی بیشتری در موقعیت‌های اجتماعی از سوی دیگران ادراک کند، میزان خودکارآمدی او پایین‌تر است و بین میزان خودکارآمدی در زنان و مردان تفاوت معناداری وجود دارد؛ به طوری که میزان خودکارآمدی در مردان بیش از زنان است. این نتایج دارای تلوپحات کاربردی و درمانی است؛ به گونه‌ای که متخصصان می‌توانند در درمان اضطراب اجتماعی با توجه به جنسیت و میزان خودکارآمدی افراد اقدام نمایند.

تشکر و قدردانی

این پژوهش با کد اخلاق ۰۳۰۸/۱۴۰۲۴ کمیته اخلاق دانشگاه علوم و تحقیقات انجام شده است. بدین وسیله نویسندگان از تمام شرکت‌کنندگان محترم که در پژوهش حاضر شرکت کردند، سپاس‌گزاری می‌نمایند.

تعارض منافع: بنابر اظهار نویسندگان، هیچ‌گونه تعارض منافی گزارش نشده است.

ممکن است به طور متفاوت در مردان و زنان رشد یافته باشد؛ چراکه در سایه جامعه‌پذیری، نقش‌های جنسیتی افراد دگرگون شده است؛ بنابراین از لحاظ خودکارآمدی بین دو جنس تفاوت ایجاد می‌شود [بتز (۱۹۹۴) به نقل از ۵-۶]. اما از سوی دیگر، یافته‌های برخی پژوهش‌ها با نتایج پژوهش حاضر ناهمسو است. برای مثال از لحاظ تفاوت‌های جنسی در بازاری هیجانی، برخی مطالعات نشان می‌دهند که در موقعیت‌های هیجانی ناخوشایند، مردان بیشتر از زنان به بازاری گرایش دارند [۲۰-۴۰]. نتایج مطالعه چان [۱۳] هم نشان داد که زنان به علت سوگیری توجه و بازاری رفتاری و هیجانی بالا، بیشتر از مردان به اختلال اضطراب اجتماعی و ترس از ارزیابی دیگران مبتلا می‌شوند. نتایج تحقیق پانادرو و همکاران [۲۹] هم حاکی از آن است که خودارزیابی و ترس از ارزیابی دیگران از لحاظ جنسیتی بیشتر در دختران وجود دارد.

در تبیین این نتایج می‌توان بیان کرد که یافته‌های پژوهش‌های انجام شده در این زمینه ضدونقیض است. برخی از مطالعات حاکی از این است که بین میزان بازاری هیجانی و ترس از ارزیابی منفی در دو جنس تفاوتی وجود ندارد؛ برخی مطالعات هم نشان می‌دهند که در متغیر بازاری هیجانی تفاوت بیشتر به نفع مردهاست و در ترس از ارزیابی منفی این مسئله در زنان نمود بیشتری دارد. در ارتباط با متغیر خودکارآمدی هم بیشتر مطالعات، همسو با پژوهش حاضر، بر آن هستند که به دلیل مسائل فرهنگی و نقش جامعه‌پذیری متفاوت در دو جنس، این تفاوت به سود مردان است و میزان خودکارآمدی مردان به مراتب بیشتر از زنان است. بنابراین از آنجا که مسائل فرهنگی در بحث بازاری هیجانی و ترس از ارزیابی منفی نقش بسزایی دارد، منطقی به نظر می‌رسد که در جوامع مختلف تفاوت بین این متغیرها متفاوت باشد. در جامعه ایران به دلیل تسلط فرهنگ جمع‌گرایی، نگاه دیگران برای افراد اهمیت ویژه‌ای دارد؛ به گونه‌ای که مردان و زنان برای نظرات دیگران ارزش و اهمیت ویژه‌ای قائل‌اند و به آن‌ها حساس‌اند؛ بنابراین در هنگام قرار گرفتن در موقعیت خاص هیجانی، احتمال بازاری در دو جنس یکسان خواهد بود. برعکس در جوامع فردگرای غربی، به دلیل تأکید بیشتر بر فردگرایی و استقلال به صورت متفاوت در دو جنس و گرایش بیشتر زنان به دیگران، میزان بازاری هیجانی مردان بیشتر و در مقابل گرایش به ترس از ارزیابی منفی دیگران در زنان بیشتر است. در امریکا، زنان ارزش خاصی برای روابط و صمیمت با دیگران قائل‌اند؛ درحالی که مردان طوری تربیت شده‌اند که برای نشان دادن توانمندی و موفقیت خود مستقل

References

- [1]. Muris P, Schmidt H, Lambrichs R, Meesters C. Protective and vulnerability factors of depression in normal adolescents. *Behav Res Ther* 2001; 39 (5): 555-65.
- [2]. Tangney JP, Baumeister RF, Boone AL. High self - control predicts good adjustment, Less pathology, better grades, and interpersonal success. *J pers* 2004; 72: 271-322.
- [3]. Khazaie F, Shairi MR, Heidari-Nasab L, Jalali MR. Comparison of self-efficacy, self-esteem, social anxiety, shyness and aggression among high school students with different levels of assertiveness. *Feyz*. 2014; 18(3): 229-238. [in Persian] URL: <http://feyz.kaums.ac.ir/article-1-2305-fa.html>
- [4]. Esen BK, Aktas E, Tuncer I. An analysis of university students' internet use in relation to loneliness and social self-efficacy. *Proced-Soc Behav Sci* 2013; 84: 1504-8.
- [5]. Hampton NZ, Mason E. Learning disabilities, gender, sources of efficacy, self-efficacy beliefs, and academic achievement in high school students. *J sch psychol* 2003; 41(2): 101-12.
- [6]. Darvadel SJ, Sharifi N, Heidarirad H, Nabidost, A. Comparison of self-efficacy beliefs, emotion regulation strategies and tolerance of ambiguity in male and female students with test anxiety. *Rooyesh-e-Ravanshenasi* 2018; 7(1): 179-98. (persian)
- [7]. Erozkan A. Analysis of Social Problem Solving and Social Self-Efficacy in Prospective Teachers. *Educational Sciences: Theory and Pract* 2014; 14(2): 447-55.
- [8]. Matsushima R, Shiomi K. Social self-efficacy and interpersonal stress in adolescence. *Soc Behav Pers Int J*. 2003; 31(4): 323-32.
- [9]. Di Giunta L, Eisenberg N, Kupfer A, Steca P, Tramontano C, Caprara GV. Assessing perceived empathic and social self-efficacy across countries. *Eur J Psychol Assess* 2010; 26(2): 77-86.
- [10]. Fan J, Meng H, Gao X, Lopez FJ, Liu C. Validation of a U.S. adult social self-efficacy inventory in Chinese populations. *The Counseling Psychologist* 2010; 38(4): 473-96.
- [11]. Smith HM, Betz NE. An examination of efficacy and esteem pathways to depression in young adulthood. *J Couns Psychol* 2002; 49(4): 438-48.
- [12]. [12] Morshed Behbahani M, Havati D. Causal Relationship of Diffused Identity and Self-Efficacy with Addiction Potential: the Mediating Role of Sense Seeking. *Q J Addict Res* 2018; 11(44): 257-72. (persian)
- [13]. Chan VW. Gender differences associated with social phobia: A developmental perspective. *Univ Toronto J Undergrad Life Sci* 2010; 4(1): 82-85.
- [14]. Roger D, Najarian B. The construction and validation of a new scale for measuring emotion control. *Pers Individ Differ*. 1989; 10(8): 845-53.
- [15]. Hasani J, Shahgholian M. Emotional expressiveness, emotional control and bias in expressing excitement in fugitive and normal girls. *Q J Couns Psychother* 2014; 5(17): 117-34. (persian)
- [16]. Nour C. Emotional competence and relationship satisfaction: identifying skills that may be essential to having a happy and intimate relationship [dissertation]. UOW: Wollongong Univ; 2004.
- [17]. Nolen-Hoeksema S, Parker LE, Larson J. Ruminative coping with depressed mood following loss. *J Pers Soc Psychol* 1994; 67(1): 92-104.
- [18]. De Veld DM, Riksen-Walraven JM, de Weerth C. The relation between emotion regulation strategies and physiological stress responses in middle childhood. *Psychoneuroendocr* 2012; 37(8): 1309-19.
- [19]. Nightingale SM, Roberts S, Tariq V, Appleby Y, Barnes L, Harris RA, Dacre-Pool L, Qualter P. Trajectories of university adjustment in the United Kingdom: Emotion management and emotional self-efficacy protect against initial poor adjustment. *Learn Individ Differ* 2013; 27: 174-81.
- [20]. Ramos-Lovo I, Angulo-Chavira A, Llamas-Alonso LA, González-Garrido AA. Sex differences in emotional contexts modulation on response inhibition. *Neuropsychol* 2016; 91: 290-98.
- [21]. Liu J, Zubieta JK, Heitzeg M. Sex differences in anterior cingulate cortex activation during impulse inhibition and behavioral correlates. *Psychiatr Res Neuroimaging* 2012; 201(1): 54-62.
- [22]. Kashdan TB, Goodman FR, Machell KA, Kleiman EM, Monfort SS, Ciarrochi J, Nezlek JB. A contextual approach to experiential avoidance and social anxiety: Evidence from an experimental interaction and daily interactions of people with social anxiety disorder. *Emot* 2014; 14(4): 769-81. doi.org/10.1037/a0035935
- [23]. Hofmann SG, Sawyer AT, Fang A, Asnaani A. Emotion dysregulation model of mood and anxiety disorders. *Depression and Anxiety* 2012; 29(5): 409-16.
- [24]. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®). American Psychiatric Pub 2013.
- [25]. Hudson JL, Rapee RM. Familial and social environments in the etiology and maintenance of anxiety disorders. *Oxford handbook of anxiety and related disorders* 2009: 173-89.
- [26]. Rodebaugh TL, Shumaker EA. Avoidance goals for a specific social situation influence activated negative and positive affect. *Cognit Therap Res* 2012; 36(1): 36-46.
- [27]. Choy Y, Schneier FR, Heimberg RG, Oh KS, Liebowitz MR. Features of the offensive subtype of Taijin-Kyofu-Sho in US and Korean patients with DSM-IV social anxiety disorder. *Depression and Anxiety* 2008; 25(3): 230-40.
- [28]. Russell LH, Gould KL, Fergus TA. Self-construal and gender interact to cause social evaluative concerns. *Pers Individ Differ* 2017; 109: 51-55.
- [29]. Panadero E, Jonsson A, Botella J. Effects of self-assessment on self-regulated learning and self-efficacy: Four meta-analyses. *Educ Res Rev* 2017; 22: 74-98.
- [30]. Yaghobi P. Investigating the Relationship between emotion expression styles and control attribution style in homemade violence against women with the role of gender stereotypes [dissertation]. Tehran: Kharazmi Univ 2014. (persian)
- [31]. Gravand F, Shokri O, Khodai A, Amraei M, Tolabi, S. Standardization, Validity and Reliability of the Short Version of the Scale of Fear of Negative Evaluation in Adolescents from 12 to 18 Years Old Students in Tehran. *J Psychol Stud* 2011; 7(1): 65-96. (persian)
- [32]. Sherer M, Maddux JE, Mercandante B, Prentice-Dunn S, Jacobs B, Rogers RW. The self-efficacy scale: Construction and validation. *Psychol Rep* 1982; 51(2): 663-71.
- [33]. Barati Bakhtiari S. Investigation of the simple and multiple relationship between self-efficacy, self-reconnaissance and self-esteem with academic performance in third year high school students in Ahvaz city [dissertation]. Ahvaz: Shahid Chamran Univ 1997. (persian)
- [34]. Ranjbaran R, Pouladi Revshahri A, Saghai Pourseifi M, Javidi N. The Pattern to Predict Social Phobia Based On Social Self-Efficacy, Shyness and Coping Style in the Secondary School Students. *Int J Med Res Health Sci* 2016; 5(9): 275-81.
- [35]. Khavver M, Ostovar S, Latifian M, Taghavi MR, Samani S. The study of mediating effects of self-focused attention and social self-efficacy on links between social anxiety and judgment biases. *Iran J Psychiatr Clin Psychol* 2008; 14(1): 24-32. (persian)
- [36]. Hasanvand Amozadeh M. The relationship of Shyness, self-esteem, self-efficacy and assertiveness with social anxiety. *N Find Psychol* 2010; 7(24): 35-56. (persian)
- [37]. Raufi AR, Tarkhan M, Ghorban Shiroodi S, Nozari M. Relationship between attention bias and social self-efficacy with social anxiety in urban high school girls in Sari. *Soc Psychol Res* 2012; 2(6): 24-34. (persian)
- [38]. Daigan G, Asghari M. Self-efficacy, resiliency, fear of negative evaluation, concentration and environmental conditions of gifted and normal adolescents in high schools in Rasht. *Second International Conference on Humanities, Psychology and Social Sciences* 2015. (persian)
- [39]. Gross JJ, Levenson RW. Hiding feelings: The acute effects of inhibiting negative and positive emotion. *J Abnorm Psychol* 1997; 106(1): 95-103.
- [40]. Li CS, Huang C, Constable RT, Sinha R. Gender differences in the neural correlates of response inhibition during a stop signal task. *Neuroimage* 2006; 32(4): 1918-29.

Effect of Emotional Inhibition and Fear of Social Evaluation on Self-efficacy in Women and Men

Mozhgan Lotfi^{1*}, Yousef Aazami², Shiva Danaei³, Mahdi Amini⁴

1. Department School of Behavioral Sciences and Mental Health (Tehran Institute of Psychiatry), Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
2. Ph.D. of psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran
3. MSc in Clinical Psychology, Tehran, Iran.
4. Addiction Department, School of Behavioral Sciences and Mental Health (Tehran Institute of Psychiatry), Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Abstract

Background Self-efficacy is one of the personal resources that plays an important role in social assessment and coping resources. Therefore, the present study was conducted to investigate the relationship between emotional inhibition and fear of social evaluation with self-efficacy in men and women.

Materials & Methods The research method was descriptive-correlational. The study population included all women and men in the 6th district of Tehran in 2017. Via convenient sampling method two-hundred people (100 women and 100 men) were selected. To collect the data, Roger & Nesselrover, emotion control Questionnaire, Brief Fear of Negative Evaluation Scale (FNES-B), and General Self-Efficacy Scale (GSE-17) were used. The data were analyzed by Pearson correlation coefficient, independent t-test by SPSS-20.

Results The results showed that there is no significant relationship between emotional inhibition and self-efficacy in two gender. Also, there is a negative and significant relationship between the fear of negative evaluation of others and self-efficacy in men (-0.54), women (-0.43) and total (-0.49). The results of t-test indicated that there was no significant difference between the two sexes in the variables of emotional inhibition and fear of evaluation of others and the difference in self-efficacy in men and women.

Conclusion Based on the results, one of the variables that affect the self-efficacy of fear is the negative evaluation of others and the amount of self-efficacy varies according to gender and is higher in men than in women due to educational and cultural factors.

Received: 2018/06/09

Accepted: 2018/10/10

Keywords: Emotional inhibition, Fear of social evaluation, Self-efficacy, Women, Men..